

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení zásad proporcionality a rovnosti týkajúcej sa uloženia disciplinárnych sankcií voči žalobcovi v napadnutých aktoch.

- (¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora (Ú. v. EÚ L 345, s. 90; Mím. vyd. 13/032, s. 701).

Žaloba podaná 29. júla 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB a iní/Komisija a Rada

(Vec T-386/13)

(2013/C 313/52)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (oblasť Kedaniai, Litva) a 134 ďalších (v zastúpení: I. Vėgėlės, advokát)

Žalované: Európska komisia a Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že žaloba je prípustná,
- zrušil v súlade s článkom 263 ZFEÚ vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 4391 final z 2. júla 2012, ktorým sa povoľuje vyplácanie doplnkových vnútroštátnych priamych platieb v Litve počas roka 2012 [oznámené pod číslom K(2012) 4391],
- rozhodol o neuplatnení, v súlade s článkom 277 ZFEÚ, článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia (ES) č. 73/2009, ktorým sa upravujú doplnkové vnútroštátne priame platby a priame platby, podľa ktorého: „celková priama podpora, ktorá sa môže udeliť poľnohospodárovi v nových členských štátoch po pristúpení v rámci príslušnej priamej platby, vrátane všetkých doplnkových vnútroštátnych priamych platieb, nesmie prekročiť výšku priamej podpory, na ktorú by mal poľnohospodár nárok v rámci zodpovedajúcej priamej platby uplatňovanej v tom istom čase na členské štáty v iných ako nových členských štátoch, pričom sa od roku 2012 zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10“,
- rozhodol o neuplatnení, v súlade s článkom 277 ZFEÚ, spresnenia „po zohľadnení akýchkoľvek znížení uplatnených podľa článku 7 ods. 1“ v článku 10 ods. 1 nariadenia č. 73/2009, stanovujúceho osobitné pravidlá pre moduláciu v nových členských štátoch,

— nariadil žalovaným nahradiť žalobcom všetky vzniknuté trovy konania, o čom predložia dôkaz Všeobecnému súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia a nedôvodnosti vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2012) 4391 final

Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 4391 final z 2. júla 2012 nie je dostatočne odôvodnené a dôvodné a neobsahuje žiadne údaje o jednotnosti (rovnosti) výšky priamych platieb v nových členských štátoch a starších členských štátoch.

2. Druhý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že výška priamych platieb v Litve nedosahuje úroveň dohodnutú v akte o pristúpení a výšku priamych platieb v starších členských štátoch

Skutočná výška priamych platieb v Litve nedosahuje úroveň dohodnutú v akte o pristúpení z 23. septembra 2003. V rozpore s aktom o pristúpení boli 22. marca 2004 zavedené zmeny a doplnenia nariadenia (ES) č. 1782/2003 nariadením (ES) č. 583/2004, ktoré určilo hornú hranicu vnútroštátnej poľnohospodárskej pomoci novým členským štátom (článok 71c a príloha VIIIa nariadenia č. 1782/2003).

V roku 2012 nedosiahla výška priamych platieb v Litve v percentách úroveň priamych platieb v starších členských štátoch: v starších členských štátoch sa modulácia uplatňuje iba na platby vyššie ako 5 000 eur, čo znamená, že všetky priame platby poskytnuté poľnohospodárom v starších členských štátoch nie sú modulované (znížené) o 10 %, ale iba platby vyššie ako 5 000 eur. Následne je nedôvodné a protiprávne tvrdiť, že výška priamych platieb v starších členských štátoch v roku 2012 bola 90 % („100 % — modulácia 10 %“). Výška priamych platieb v starších členských štátoch je vyššia ako 90 %, keďže časť platieb, nižšia ako 5 000 eur, nie je modulovaná.

3. Tretí žalobný dôvod založený na rozdieli výšky priamych platieb v Litve v porovnaní so staršími členských štátmi

Priame platby skutočne vyplatené litovským poľnohospodárom z rozpočtu Únie v roku 2012 sú medzi najnižšími, nedosahujú ani polovicu z priamych platieb vyplatených v starších členských štátoch, dokonca modulovaných o 10 %.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení aktu o pristúpení článkom 10 ods. 1 *in fine* a článkom 132 ods. 2 posledným pododsekom nariadenia č. 73/2009, ako aj vykonávacím rozhodnutím Komisie C(2012) 4391 final prijatým na základe uvedeného nariadenia

Akt o prístupení neobsahuje ustanovenie o modulácii zavedených priamych platieb a/alebo znížení doplnkových vnútroštátnych priamych platieb v Litve.

Spresenie „po zohľadnení akýchkoľvek znížení uplatnených podľa článku 7 ods. 1“ v článku 10 ods. 1 nariadenia č. 73/2009, nachádzajúceho sa v kapitole 2 tohto nariadenia, je v rozpore s aktom o prístupení, pretože toto ustanovenie urýchľuje predpokladané vyrovnanie výšky priamych platieb v starších členských štátoch a v nových členských štátoch.

Ustanovenie článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009, podľa ktorého „celková priama podpora... pričom sa od roku 2012 zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10“, a ktorý zavádza predpokladanú rovnosť výšky priamych platieb v starších členských štátoch a v nových členských štátoch v roku 2012 je v rozpore s aktom o prístupení, pretože určuje presný rok (2012), počas ktorého sa predpokladá vyrovnanie výšky vyplatenej pomoci.

V článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 bol pojem „suma“ nahradený v rozpore s aktom o prístupení pojmom „výška“, ktorý neodkazuje na skutočne vyplatenú pomoc, ale na predpokladané percento.

Je protiprávne porovnávať priame platby v starších členských štátoch a nových členských štátoch porovnávaním pomoci vyplatenej v starších členských štátoch (100 % — modulácia) s pomocou vyplatenou v nových členských štátoch podľa percenta stanoveného v akte o prístupení na zavedenie pomoci.

5. Piaty žalobný dôvod založený na rozpore napadnutého aktu s cieľmi spoločnej poľnohospodárskej politiky zavedenej zmluvou o FEÚ

V súlade s aktom o prístupení je poľnohospodárska pomoc v nových členských štátoch počítaná na základe referenčných výnosov a základnej plochy. V roku 2012 boli referenčné výnosy a základná plocha v Litve významne zmenené, následkom čoho je uplatnená modulácia a zníženie doplnkových vnútroštátnych priamych platieb v rozpore s cieľmi spoločnej poľnohospodárskej politiky, najmä s cieľom zvýšiť poľnohospodársku produktivitu.

Žaloba podaná 31. júla 2013 — Orange/Komisia

(Vec T-402/13)

(2013/C 313/53)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Orange (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: J.-P. Gunther a A. Giraud, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutí Komisie z 25. a 27. júna 2013 adresovaných France Télécom a Orange, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré sú nimi priamo alebo nepriamo kontrolované, ktoré im nariaďujú sa podriaďiť inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady č. 1/2003⁽¹⁾. Tieto rozhodnutia boli prijaté v rámci konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP týkajúceho sa sektoru poskytovania služieb internetového pripojenia (vec AT.40090).

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady nevyhnutnosti a proporcionality, keďže Komisia nariadila inšpekciu týkajúcu sa praxe, ktorá je veľmi podobná praxi uvedenej v rozhodnutí prijatom francúzskymi orgánmi len pred deviatimi mesiacmi, a to napriek tomu, že francúzske orgány v danom prípade neposúdili žiadne konanie spoločnosti Orange ako konanie v rozpore s hospodárskou súťažou. Žalobkyňa uvádza, že Komisia počas inšpekcie nezistovala žiadne dodatočné skutočnosti v porovnaní s tými, ktoré jej už boli známe, čo však v súlade s judikatúrou prijatou v danej oblasti mala urobiť.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na svojoľnej povahe napadnutých rozhodnutí, keďže Komisia nedisponovala dostatočne vážnymi a podrobnými dôkazmi, ktoré by odôvodňovali prijatie tak zasahujúceho opatrenia, akým je inšpekcia.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 29. júla 2013 — Gossio/Rada

(Vec T-406/13)

(2013/C 313/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Marcel Gossio (Casablanca, Maroko) (v zastúpení: S. Zokou, advokát)